

90. MEKTUP

٩٠- ﴿الْمَكْتُوبُ التَّسْعُونَ إِلَى الْمِرْزَا عَرَبْ خَانَ فِي تَقْرِيصِ شَخْصٍ﴾

اَيَّدُكُمْ اللهُ سُبْحَانَهُ وَنَصَّرَكُمْ عَلَى الْأَعْدَاءِ الْأَفَاقِيَّةِ وَالْأَنْفُسِيَّةِ وَنَجَّاكُمْ عَنِ الْبَلِيَّاتِ الصُّورِيَّةِ وَالْمَعْنَوِيَّةِ قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ "الْخَلْقُ عِيَالُ اللهِ وَأَحَبُّ الْخَلْقِ إِلَى اللهِ مَنْ أَحْسَنَ إِلَى عِيَالِهِ" وَقَدْ تَكَفَّلَ الْحَقُّ سُبْحَانَهُ بِارْزَاقِ الْخَلَائِقِ فَتَكُونُ الْخَلَائِقُ بِمَنْزِلَةِ عِيَالِهِ تَعَالَى وَمَنْ وَاسَى عِيَالَ شَخْصٍ وَتَحَمَّلَ ثِقْلَهُ يَكُونُ مَحْبُوبَ صَاحِبِ الْعِيَالِ الْبَتَّةَ حَيْثُ خَفَّفَ عَنْهُ بِرَفْعِ مَوْثِقِهِ بِنَاءً عَلَى ذَلِكَ نَجْتَرِي عَلَى التَّصَدِيعِ أَنَّ الْحَافِظَ حَامِدًا رَجُلًا صَالِحًا وَتَالِي الْقُرْآنِ الْمَجِيدِ وَقَدْ يُشَوِّشُهُ كَثْرَةُ الْعِيَالِ وَأَنَّهُ لَا يَقْدِرُ الْخُرُوجَ عَنْ عَهْدَةِ تَرْبِيَّتِهِمْ وَالْمَسْئُولُ مِنْ كَرَمِكُمْ اِمْدَادُ الْمُشَارِ إِلَيْهِ وَإِعَانَتُهُ وَيَكْفِي الْكَرَمَاءَ لِلْكَرَمِ عِلَّةٌ جُزْئِيَّةٌ وَالسَّلَامُ.

TÜRKÇE ANLAMI

Bu mektup Mirza Arap Han'a gönderilmiş olup bir şahsın ısmarlanmasıyla alakalıdır.

Allah sizleri güçlendirsın ve içerden ve dışarıdan her türlü düşmana karşı muzaffer kılsın. Allah sizleri sûrî ve manevî belalardan korusun. Sevgili Peygamberimiz "Yaratıklar Allah'ın ailesidir. Allah'ın en çok sevdiği kimse Allah'ın ailesine en fazla iyiliği dokunan kimsedir" buyurur¹¹⁹. Allah Sübhanehü mahlukatın rızına kefil olmuştur. Bu bakımdan mahlukat Allah'ın ailesi konumundadır. Bir kimsenin ailesine iyilik eden ve onların yükünü taşıyan elbette o kimsenin sevgisini kazanır ve bu zahmetine karşılık onun yükü hafifletilir. Bu sebeptendir ki başınızı ağrıtmaya cesareti buluyoruz.

Hafız Hamit salih bir kimse olup iyi Kuran-ı Kerim okur. Ailesinin kalabalık oluşu onun zihnini meşgul ediyor. Ailesinin bakımından fırsat bulup dışarı çıkamıyor. Sizden istirhamımız kendisine yardımlarınızı esirgememenizdir. Cömert kimselerin cömertlikte bulunmaları için küçük sebepler kafidir.

Baki selam...

¹¹⁹ Eş-Şafii, *el-Müsned*, hadis no, 435; İbnü Adiyy, *el-Kamil*, c. 7, s. 153.

